

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М К М срещу наказателно постановление № 302/23.05.2022г. на началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление /НТУ/към Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ – София, с което за нарушение на чл.179, ал.3а от ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1800лв. Жалбоподателят твърди, че при издаване на наказателното постановление административнонаказващият орган извършил съществено нарушение на материалния и процесуалния закон – твърди, че НП било нищожно поради липса на компетентност на неговия издател с аргумента, че АУАН, обусловил издаването на процесното НП, бил издаден от инспектор в ТД „Митница Русе“, който факт водил до извода, че наказателното постановление следвало да бъде издадено от Директора на ТД „Митница Русе“. Твърди алтернативно, че обжалваното НП било назаконосъобразно и необосновано. Жалбоподателят твърди, че не бил субект на административната санкция – на посочената дата, час и място автомобилът бил управляван от друго лице. Твърди, че дружеството-ползвател на процесното ППС /“Мемо Лог“ ЕООД/ незабавно, преди започване на административното производство, уведомило фирмата, предоставяща услугата за електронно събиране на такси за изминато разстояние /“Джиджитол Смарт Инфраструктура“ АД/, за преустановяване подаването на тол данни за дата 16.11.2021г., който факт изчерпвал задължението на ползвателя на ППС да реагира в хипотезата на преустановяване предаването на данни от бордовото устройство на фирмата, предоставяща услугата по електронно събиране на такси за изминато разстояние. Моли съда да отмени наказателно постановление № 302/23.05.2022г. на началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ при АПИ. В допълнение към въззивната жалба /молба/ прави възражение за прилагане на чл.28 ЗАНН като нарушението бъде квалифицирано като „маловажен случай“.

Жалбоподателят се явява в съдебно заседание чрез процесуалния си представител, поддържа депозираната жалба като въвежда ново основание - за нищожност на АУАН, обосновал обжалваното наказателно постановление № 302/23.05.2022г. на началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ при АПИ, поради липса на компетентност на актосъставителя, както и липса в АУАН, респ. в НП, на нарушената правна норма /която твърди, че е чл.139, ал.7ЗДвП/. Жалбоподателят твърди, че посоченото място на нарушение не съществувало, като по същество извежда извод за липса на съществена характеристика по смисъла на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН – посочено местоизвършване на нарушението. Претендира за присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемият началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ при АПИ се явява в хода на съдебното производство чрез процесуалния си представител, оспорва въззивната жалба и моли НП да бъде потвърдено като

правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Видно от известие за доставяне, наказателно постановление № 302/23.05.2022г. на началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ при АПИ е връчено надлежно на жалбоподателя на 02.06.2022г. Жалбоподателят депозира жалбата, по която е образувано настоящето производство, на 14.06.2022г. – в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана.

Съдът приема за установено:

На 02.12.2021г., в 09:39 часа, в направление излизане от територията на Република България, на граничен ГКПП – Оряхово-ферибот, пристигнало ППС с рег.№ СВ3619СА, вид: влекач, марка и модел „Мерцедес Актрос“ , с обща техническа допустима максимална маса - над 12 тона, управлявано от М К М. След извършена проверка от страна контролните органи било установено, че на дата 16.11.2021г., в 17.10 часа, процесното ППС било засечено на път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не била заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 Закона за пътищата /ЗП/, за която се събира такса за изминато разстояние - тол такса, съгласно Приложение към т.1 на Решение №101 на Министерски съвет от 20 февруари 2020г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса.

За извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 ЗДВП, който заедно с приложените към него статични изображения във вид на снимков материал представлява доказателство за отразените в него обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местонахождението на техническото средство. Контролните органи приели, че ППС е с обща технически допустима максимална маса над 12 тона и съответно – движещо се по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което била дължима такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП.

Свидетелката Г Ц В - инспектор в Териториална в отдел ПТРР - ТД „Митница Русе“ съставила акт за установяване на административно нарушение № 302/02.12.2021г., връчен на жалбоподателя на същата дата. Жалбоподателят не възразил при връчването на АУАН. Депозирал писмено възражение срещу констатациите по АУАН в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН. Административнонаказващият орган приел възражението за неоснователно и въз основа на АУАН издал наказателно постановление № 302 /23.05.2022г., с което за нарушение на чл.179, ал.3а от ЗДВП наложил на Мирослав Костадинов Маринов глоба в размер на 1 800 лв.

От правна страна и доказателствата

Съдът констатира:

Акт за установяване на административно нарушение № 302 /02.12.2021г. и наказателно постановление № 302/23.05.2022г. на началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ при АПИ са издадени от оправомощени за това лица, съгласно Заповед № РД-11-167/08.02.2021г. на Председателя на УС на АПИ и Заповед № ЗАМ -332/32-66544/28.02.2020г. на Директора на АМ. Съдът приема, че т.5 от Заповед № ЗАМ -332/32-66544/28.02.2020г. на Директора на АМ – Териториална дирекция Дунавска включва териториална дирекция „ТД Митница Русе“, в която е назначена на длъжност „инспектор“ актосъставителят Г Ц В. Независимо от това компетентни да установяват тези нарушения, видно от разпоредбата на чл.189е, ал.1 ЗДвП, са длъжностните лица на службите за контрол по чл.165, ал.1 ЗДвП, чл.167, ал.3-3б и чл.167а ЗДвП, съобразно тяхната компетентност. С разпоредбата на чл.167а, ал.1 ЗДвП е предвидено, че АПИ осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП чрез електронната система за събиране на пътни такси. В разпоредбата на ал.2 на чл.10 ЗП са изброени правомощията на определените от председателя на УС на АПИ длъжностни лица, сред които и тези – да спират движещи се МПС, да проверяват документите за самоличност на водача, както и всички документи, свързани с управляването ППС; да осъществяват контрол по спазване на задълженията за заплащане на таксите по чл.10, ал.1 ЗП; да предоставят възможност за картово плащане на съответните такси по чл.10, ал.2 и чл.10а, ал.2 ЗП. Поради тази причина съдът намира, че възражението за липса на компетентност на актосъставителя, съставил акт за установяване на административно нарушение № 302/02.12.2021г., обусловил издаването на наказателно постановление № 302/23.05.2022г. на началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ при АПИ, е неоснователно.

Акт за установяване на административно нарушение № 302 /02.12.2021г. и обжалваното НП са издадени в срока по чл.34 ЗАНН. Връчени са на нарушителя и неговото право на защита не е нарушено – жалбоподателят е реализирал това свое право в пълен обем. Направеното текстово описание на нарушението в АУАН е идентично с това – по обжалваното НП.

Текстовото описание е субсумирано правилно под законовия текст на вмененото нарушение – нормата на чл.179, ал.3а ЗДвП съдържа както материално-правната, така и санкционната разпоредба за конкретното административно нарушение, поради което не е допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗДвП /арг., Решение №740/08.06.2023г. на Административен съд – София област по КНАД № 613/2023г./.

С разпоредбата на чл.10, ал.1 ЗП е предвидено, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различни категории ППС и такси на база време и на база изминато разстояние, а именно: по т.1 - такса за ползване на платена пътна мрежа – винетна такса за ППС по чл.10а, ал.7 ЗП, като заплащането на винетна такса дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна

мрежа; и т.2 – такса за изминато разстояние – ТОЛ такса изминато разстояние – ТОЛ такса за ППС по чл.10б, ал.3 ЗП, като заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните ТОЛ сегменти, в които съответното ППС е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните ТОЛ сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя, от изминатото разстояние, от категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

По делото са представени Пътен лист № 2006580 за времето от 16.11.2021г. до 16.11.2021г., касаещ ППС с рег.№ СВ3619СА, вид: влекач, марка и модел ВОЛВО ФХ 540 6Х2, както и отчет за пътуванията на автомобил - ППС с рег.№ СВ3619СА от дата 16.11.2021г., като във всички тях като име на водача е отразено трето лице, различно от жалбоподателя, а именно Ивайло Кр.Василев.

Независимо от това свидетелката Г Ц В е съставила Акт за установяване на административно нарушение № 302/02.12.2021г. за нарушение, извършено на дата – различна от датата на съставяне на акта – 16.11.2021г., т.е. актосъставителят не е очевидец на нарушението, и няма как да знае дали М К М е бил водач на процесното ППС на датата на нарушението, а е работила с данни от системата.

Независимо от това по делото е представено писмо Изх.№ 1100-582 /14.09.2022г., издадено от АПИ, от което е видно, че към 14.09.2022г. на път А-6 няма км 50+427 /Лот 3 от АМ „Европа“, от км 32+450 до км 48+666, „строително-монтажните работи на който все още не са стартирани“/.

Приложенияте по делото писмени доказателства съдържат информация, изцяло опровергаваща установената в Акт за установяване на административно нарушение № 302/02.12.2021г. и наказателно постановление № 302/23.05.2022г. на началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ при АПИ фактическа обстановка. Извършени са съществени нарушения на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, което всякога води до отменянето на процесното НП като неправилно и незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, въззиваемата страна ще следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Видно от Договор за правна защита и съдействие адвокатското възнаграждение следва да бъде съобразено с разпоредбата на чл.38, ал.2 вр.вр. чл.36 ал.3 ЗА вр. чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималния размер на адвокатското възнаграждение.

Съдът намира, че с оглед броя на съдебните заседания, сложността на

делото и активното процесуално поведение на представителя на жалбоподателя, следва в тежест на въззиваемата страна да бъде възложена сума в размер на 580 лв.